



Postřehy sedmáků z lyžařského kurzu – 21. 1. 2019

V sobotu 12. ledna odpoledne jsme jeli na Šumavu do Železné Rudy na lyžařský kurz. Cesta trvala asi tak dvě hodiny. Když jsme vyjžděli do kopce k hotelu Engadin, tak jsme zapadli. Takže jsme museli odnést všechny tašky k hotelu, bylo to asi 200 metrů. Po 15 minutách jsme autobus vytlačili. Potom jsme si vzali v hotelu tašky a šli jsme na pokoje.

Druhý den jsme už šli na kotvu. Vždy jsme vyjeli kotvou na kopec a potom jsme dostávali pokyny, co máme dělat. Někdy jsme dostávali volné jízdy.

Z jídla byly nejlepší snídaně. Každý den jsme měli budíček v 7:30 a večerku ve 22:00. Večer jsme vždy měli různé akce - třeba disko, karneval a promítání.

Po týdnu, v sobotu dopoledne, jsme odjížděli domů. Celý týden jsem si moc užil.

Marek Daniel – VII. třída

Od soboty 12. ledna jsme byli na lyžařském kurzu spolu se základní školou Březnice. Bydleli jsme v hotelu Engadin v šumavské Železné Rudě. Na pokojích jsme byli po třech nebo po čtyřech.

V neděli jsme šli na svah, kde jsme byli rozdělení do 6 skupin podle naší výkonnosti. V úterý jsme šli do nedaleké Železné Rudy na nákup, každý si mohl nakoupit nebo jít do cukrárny. Náš den byl opravdu pestrý – posuďte sami:

8:00 snídaně
9:00 nástup na lyžování
Od 11:00 do 12:00 rozchod z lyžování
12:30 oběd
Do 14:00 polední klid
14:00 nástup na lyžování
16:00 odchod z lyžování
Od 16:00 do 18:00 osobní volno
18:00 večeře
19:30 večerní program
22:00 večerka

Tento týden jsme si moc užili nejen my, sedmáci, ale i ostatní žáci z naší školy (osmáci a deváťáci) nebo z březnické školy. Eva Brožová – VII. třída

V sobotu 12.1. 2019 jsme jeli na Šumavu do Železné Rudy. Cesta trvala přibližně dvě hodiny. Cesta byla hezká, ale nudná a dlouhá. Byli jsme ubytováni v hotelu Engadin. Při vjíždění k hotelu jsme zapadli. Museli jsme tahat kufry až do hotelu.

Když jsme byli ubytováni, tak jsme šli do společenské místnosti a tam nám instruktoři říkali program, pravidla atd. Druhý den jsme šli na lyže a rozdělovali jsme se do skupin. Skupin bylo 6. V první skupině byli ti nejlepší a v šesté skupině ti, kteří nikdy nelyžovali. Já jsem byl v 6. skupině.

Po rozdělení do skupin jsme se šli s instruktorem seznámit s pravidly. Pak jsme zkoušeli sjíždět malý kopeček. Třetí den jsme zkoušeli slalom, zatáčet a brzdit. Čtvrtý den jsme už uměli skoro všichni lyžovat, tak už jsme mohli sjíždět kopec a jezdili jsme za instruktorem (pomalu). Ve středu jsme jezdili ze svahu, a tak jsme jezdili skoro každý den. Snídaně byly dobré, mohli jsme si dát na chleba nebo rohlík cokoliv, co bylo na stole. Obědy a večeře mi moc nechutnaly, jen některé byly dobré a vždy po večeři jsme byli ve společenské místnosti. Štefan Vejšický
– VII. třída

Naučil jsem se nové věci z lyžování. V hotelu byl ochotný personál. V hotelu byly dobré snídaně. Ze začátku mi to moc nešlo. Ale pak už to šlo. Obědy v hotelu Engadin mi moc nechutnaly. Večeře byly o něco lepší. Bylo tam dost sněhu. Moc jsem si to užil.

Samuel Urban – VII. třída

Než jsme přijeli, tak jsme zapadli a museli jsme vynesit všechna zavazadla na hotel. Dále jsme se vybalili na pokojích... První večer jsme se seznámili s celým hotelem.

Ráno jsme se rozdělili do družstev od 1 – 6. Poznali jsme tak spoustu nových přátel. Já jsem dostal vedoucího Štěpána Červeného. Byl velmi příjemný a povolil, abychom mu tykali. První den jsme ještě neměli permice, takže jsme si mohli vybrat, jestli chceme jít na hotel nebo si je koupíme. Domluvili jsme se na tom, že si je koupíme. Na svahu jsme se rozdělili do dvojic, ve kterých jsme jezdili a dávali na sebe pozor. V průběhu dnů jsme se zlepšili v lyžování. Učili jsme se správný carving. V úterý jsme se vydali na návštěvu Železné Rudy, kde jsme měli rozchod a mohli si koupit různé pití, jídlo apod. Poslední dva dny jsme měli jenom volné jízdy, abychom se zdokonaľovali. Každý večer byly dole párty od 19:30 do 21:30. Poslední den, když jsme odjížděli, tak jsme si udělali na záda cedulky a napsali si na ně, jak jsme se v průběhu týdne chovali. Poslední den, když jsme odjížděli, vznikl menší zmatek, ale i tak jsme se dostali všichni domů.

Jiří Kutil – VII. třída

